

mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

Første Næstformand (Martin Olsen): Forinden jeg giver næste Taler Ordet, skal jeg henstille til efterfølgende Talere, om man vil være i Stand til at indskrænke sig til mindre udførlige Udtalelser, saaledes at vi kan faa Sagens første Behandling afsluttet i dette Møde.

Laurits Knudsen: Den 20. November var dette Lovforslag til første Behandling i det høje Folketing. Jeg havde straks den Opfattelse, at man fra alle Sider paa Rigsdagen var enig om, at man her stod overfor en Sag, som burde fremmes saa hurtigt som muligt. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i det høje Folketing indledede med at sige, at dette sikkert var et af de mindste Lovforslag, der nogen Sinde havde været forelagt Rigsdagen, men at det ikke desmindre var af stor Betydning, og denne Udtalelse kan jeg tiltræde. Det viste sig, umiddelbart efter at Lovforslaget var gaaet i Udvalg, at der ogsaa udenfor Rigsdagen var stor Interesse. Det gav sig Udslag i en Mængde Henvendelser og Deputationer, som, saa vidt jeg kan skønne, havde stærkt modstridende Interesser for Øje. Naar jeg hertil føjer, at der i Folketingets Udvalg har været afholdt 22 Møder, og at Lovforslaget kommer her til Landstinget med enstemmig Tilslutning fra alle Partier, saa vil jeg gerne her udtale, at der fra Folketingets Side er gjort et stort og anerkendelsesværdigt Forarbejde i denne Sag, og jeg vil henstille til det høje Tings Medlemmer, at man paaskønner dette store Forarbejde og gennemfører Forslaget saa hurtigt som muligt.

Det er nu ca. 25 Aar siden, den traadløse Telegraf blev taget i Brug, og Radiospredning og traadløs Telefonering og alt, hvad deraf følger, er jo Udløbere heraf. Da denne Opfindelse kom frem, var der kun faa Mennesker, som beskæftigede sig med Sagen, men der var mange, som slet ikke troede paa den. Man kan kort og godt sige, at fra at være en Kuriositet har Radioen gennem Tiderne udviklet sig til at blive noget meget betydningsfuldt, og hvad angaar den traadløse Telegrafering, som jeg vil betegne som Hovedopfindelsen i alt dette, kan man sige, at man paa Skibsfartens Omraade er naaet meget langt frem.

Om selve Spørgsmaalet Radiospredning vil jeg sige, at for Lytterne er det nærmest en Glæde og Adspredelse, at de

kan sidde hjemme og modtage Musik, Sang, Foredrag og Nyheder. Det er heller ikke uden Betydning, at der, som nævnt, er vokset en lille Gren ud paa Industrien, som vistnok for Tiden beskæftiger ca. 1 200 Mennesker. Ogsaa den traadløse Telegraf skabte et lille nyt Erhverv, idet mange unge Mennesker læste til den kendte Radiotelegrafisteksamen. Mange af dem fik ogsaa Ansættelse i Skibe. Men desværre blev der i Løbet af Aarene en stærk Overproduktion af Radiotelegrafister, og deraf fulgte Arbejdsløshed. Af den traadløse Telegraf udvikledes senere den traadløse Telefon, og man kunde nu gaa til Udsendelse. Tilbage var kun Problemet om Modtagerapparater. Men den Vanskelighed blev jo overvundet paa forholdsvis kort Tid. I Forbindelse hermed vil jeg gerne sige, at jeg mener, man har levet i en interessant Tid, hvor Tusinder af Børn og unge Mennesker ved Hjælp af Vejledning, som er givet i Skrifter og illustrerede Blade, selv har været i Stand til at konstruere deres smaa Modtagerapparater. Af alt dette udspringer den store Radioamatørbevægelse, og om den er der sagt, at den for Tiden tæller ca. 60 000 Lyttere. Det er for længst konstateret, at de i temmelig høj Grad har været uvillige til at betale Afgift, men det forekommer mig, at det taler noget til deres Undskyldning, at de ikke har modtaget et Produkt, som svarede til det, de modtog fra Udlandet; derpaa beror sikkert nok den Uvillighed, der har været til Stede. Lovforslagets § 8 indeholder nu Bestemmelser om Bøder, der nok skal faa Radiolytterne til at komme til et andet Resultat. Jeg har læst en Gang, at der blev Røre blandt Lytterne, da de erfarede, at de skulde betale Entré til dette Luftens Eventyr; men jeg tror, at dette Forhold vil komme i Orden forholdsvis hurtigt, naar Rigsdagen har vedtaget en Lov derom.

Jeg skal nævne et Par Punkter, som jeg anser for de vigtigste i Lovforslaget. Det er først og fremmest de nye Stationer, hvorved man vil faa noget, der er specielt beregnet paa Radiospredning. Dernæst dette, at man vil give Radoraadet Ansvar for ikke alene for Spredningen, men ogsaa for Radiospredningsfonden. Endvidere, at det i § 5 bestemmes, at Stationernes tekniske Ledelse underlægges Generaldirektoratet for Telegrafvæsenet. Jeg tror alt i alt at kunne sige, at man har lagt denne Sag saa grundigt til Rette, at der ret hurtigt kan blive Ro om den. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.